

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ОСНОВНИ СУД У МРКОЊИЋ ГРАДУ
БРОЈ 75 0 К 063484 25 К
Дана, 12.06.2025.године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Основни суд у Мркоњић Граду, судија Жељко Чегар, као појединац, уз учешће записничара Милане Бајић, рјешавајући у кривичном поступку против оптуженог И. В. због кривичног дјела насиље у породици или породичној заједници из члана 190. став 1. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник РС“ број 64/17, 104/18 и 15/21) а по оптужници Окружног јавног тужилаштва Бања Лука Подручна канцеларија Мркоњић Град број Т13 2 КТ 0004476 24 од 02.04.2025.године, након главног и јавног претреса одржаног дана 23.05.2025.године, 06.06.2025.године и 12.06.2025.године у присуству окружног јавног тужиоца Стефана Радића и оптуженог у пратњи браниоца Горана Марића, адвоката из Бање Луке, донио је и објавио

ПРЕСУДУ

Оптужени И. В. син В. и мајке Д., рођене К., рођен ... године у Ј., настањен у Ш. у улици ..., по народности ..., држављанин ... и ..., ЈМБГ: ..., по занимању ..., писмен са завршеном ..., разведен, нема дјеце, лошег имовног стања, осуђиван пресудом Основног суда у Мркоњић Граду, број: 75 0 К 049032 20 К од 23.10.2020. године због кривичног дјела насиље у породици или породичној заједници из члана 190. став 1. КЗ РС, изречена му условна осуда са утврђеном казном затвора у трајању од 4 (четири) мјесеца са временом провјеравања од 2 (двије) године, против њега се не води кривични поступак за друго кривично дјело, налази се у притвору по рјешењу судије за претходни поступак Основног суда у Мркоњић Граду, број 75 0 К 063484 25 Кпп од 10.03.2025. године, а који је продужен рјешењем овог суда број 75 0 К 063484 25 Кв 2 од 07.04.2025. године

КРИВ ЈЕ

ШТО ЈЕ

Дана 12.05.2024. године око 6 сати, у ..., у улици ..., у породичној кући, примјеном насиља, те дрским и безобзирним понашањем, угрозио спокојство и тјелесни интегритет своје мајке, оштећене Д. В., тако што се повишеним гласом, виком и галамом обраћао оштећеној, којом приликом јој је упутио више вербалних увреда и псовки, те јој рекао да ће јој разбити лобању, након чега је физички напао на оштећену тако што је својим рукама ухватио оштећену за надлактице њених руку и тако је гурао уназад, услед чега је оштећена потиљком главе ударила у зид, након чега је својим шакама ухватио оштећену за врат и стезао га, те је оштећеној рекао да ће је удавити, те је дана 08.03.2025. године око 23 сата, у ..., у улици ..., испред угоститељског објекта ..., примјеном насиља, угрозио спокојство и тјелесни интегритет своје мајке оштећене Д. В., тако што је, након краће вербалне расправе, дланом своје шаке ударио оштећену у предјелу њеног лица, да би затим, у унутрашњости угоститељског објекта ..., поново физички напао на оштећену тако што ју је, својим рукама ухватио за уши, а затим оштећену својом главом више

пута ударио у њену главу, у предјелу чела и носа, услед чега је оштећена пала на под, након чега је рекао оштећеној да ће је заклати.

Дакле, у два наврата примјеном насиља угрозио тјелесни интегритет члана своје породице чиме је учинио кривично дјело насиље у породици или породичној заједници из члана 190. став 1. Кривичног законика Републике Српске па суд примјеном члана 42, 43, 46. и 52. Кривичног законика Републике Српске оптуженог

О С У Ђ У Ј Е

на казну затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци.

На основу члана 99. став. 1. у вези са чланом 96. став. 2. тачка е) Закона о кривичном поступку Републике Српске оптужени је дужан платити суду трошкове кривичног поступка у паушалном износу од 200,00 (двистотине) КМ, у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде.

Оптужени је такође, на основу члана 97. став 2. и вези са чланом 99. став 1. и 101. Закона о кривичном поступку Републике Српске, дужан платити трошкове одбране о чијој висини ће суд одлучити посебним рјешењем.

Образложење

Окружно тужилаштво Бања Лука, Подручна канцеларија Мркоњић Град оптужницом број Т13 2 КТ 0004476 24 од 02.04.2025. године оптужило је оптуженог И. В. због кривичног дјела насиље у породици или породичној заједници из члана 190. став 1. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник РС“ број 64/17, 104/18 и 15/21)-у даљем тексту КЗ РС, извршеног на начин описан у изреци пресуде.

На рочишту о изјашњењу о кривици одржаном дана 12.05.2025. године оптужени се пред судијом за претходно саслушање изјаснио да није крив па је предмет достављен поступајућем судији овога суда ради заказивања главног претреса.

У свом уводном излагању на главном претресу тужилац је изјавио да ће доказима, чије је извођење предложено у оптужници, тужилаштво доказати да је оптужени учинио кривично дјело за које се оптужује при којим наводима је тужилац остао и у завршној ријечи наводећи да је provedеним доказима доказана основаност оптужнице, док је бранилац оптуженог као ни оптужени нису износили уводну ријеч.

У завршном излагању бранилац оптуженог је истакао да изведеним доказима није доказано да је оптужени извршио дјело за које се терети, да се из медицинске документације оштећене не могу утврдити повреде које би указале да је оптужени исту физички напао на начин описан у оптужници као и да је код оштећене приликом прегледа код љекара констатован нормалан крвни пртсак од 130/80 што указује да оштећена није била узрујана, како то тврди, затм да прочитана социјална анамнеза није заснована на ваљаним доказима те да цјенећи све наведено суд оптуженог треба ослободити од оптужбе или уколико нађе да је крив за дјело из оптужнице да оптуженом изрекне блажу казну, са чијим наводима се сагласио и оптужени.

У доказном поступку по приједлогу окружног јавног тужиоца као свједоци су саслушани родитељи оптуженог односно оштећена Д. В. те В. В., који су, након што су од стране суда упознати да као родитељи оптуженог, сходно члану 148. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник РС“ број 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21)-у даљем тексту ЗКП РС, имају право да одбију свједочење, изјавили да желе да дадну исказ као

свједоци, те су такође као свједоци саслушани Р. Ћ., М. И., М. М., Ј. Ј. и Ж. С.. Такође по приједлогу тужиоца као доказ су прочитани Службена забиљешка ПС Шипово, број: 21-2/01-575/24 од 12.05.2024. године, Службена забиљешка ПС Шипово, број: 21-2/01-566/24 од 12.05.2024. године, Службена забиљешка ПС Шипово, број: 21-2/01-331/25 од 08.03.2025. године, Налаз и мишљење ЈЗУ Дом здравља Шипово, од 12.05.2024. године, Социјална анамнеза, ЈУ Центар за социјални рад Шипово, број: 03-552-220-4/24 од 27.05.2024. године, Процјена ризика у случају пријаве насиља у породици, ПС Шипово, број: 21-2/01-230-80/24 од 12.05.2024. године, Налаз и мишљење ЈЗУ Дом здравља Шипово, од 08.03.2025. године, Потврда о привременом одузимању предмета-добровољној предаји, ПС Шипово, број: 21-2/01-7/25 од 09.03.2025. године, Социјална анамнеза, ЈУ Центар за социјални рад Шипово, број: 03-544-132/25 од 09.03.2025. године, Процјена ризика у случају пријаве насиља у породици, ПС Шипово, број: 21-2/01-333/25 од 09.03.2025. године, те Извод из казнене евиденције за оптуженог издат од Полицијске станице Јајце, број: 02/5-3-03-2-1090-102/25 од 19.03.2025. године, док је по приједлогу браниоца оптуженог оптужени дао исказ као свједок.

Суд је дозволио да се као доказ уложе Записник о саслушању свједока Д. В., ПС Шипово, број: 21-2/01-053-18-255/24 од 12.05.2024. године те Записник о саслушању свједока М. И., ПС Шипово, број: 21-2/01-053-18-85/25 од 09.03.2025. године који су свједоцима предочени приликом испитивања на главном претресу којом приликом је свједоцима омогућено да појасне раније дате исказе, а у складу с чланом 288.став 1. ЗКП РС.

Оптуженом се оптужницом ставља на терет да је извршио кривично дјело насиље у породици или породичној заједници из члана 190.став 1.КЗ РС које чини онај ко примјеном насиља, пријетњом да ће напасти на живот или тијело, дрским или безобзирним понашањем угрожава спокојство, тјелесни интегритет или душевно здравље члана своје породице или породичне заједнице. Радњу извршења предметног кривичног дјела представља примјена насиља, употреба пријетње да ће напасти на живот или тијело, те угрожавање спокојства, тјелесног интегритета или душевног здравља члана своје породице или породичне заједнице дрским или безобзирним понашањем извршиоца дјела, док посљедицу дјела представља повреда психичког или физичког интегритета пасивног субјекта, члана породице или породичне заједнице.

Цјенећи све изведене доказе, како сваки доказ појединачно тако и све доказе у међусобној вези, суд је одлучио као у изреци, а из следећих разлога:

Да је оптужени дана 12.05.2025.године извршио радње насиља према оштећеној Д. В., на начин описан у изреци пресуде суд је утврдио првенствено на основу исказа оштећене Д. В., а наводе из исказа оштећене суштински потврђује и отац оптуженог свједок В. В. који није био очевидац предметног догађаја описаног у изреци пресуде али исти наводи да је за предметни догађај сазнао од оштећене и који у свом исказу потврђује да оптужени годинама неумјерено конзумира алкохола услед чега је агресиван како према њему тако посебно према мајци односно оштећеној као и да му је оштећена након наведеног догађаја показала трагове стискања на њеним надлактицама.

Како је на основу прочитаних Службених забиљешки ПС Шипово, број: 21-2/01-575/24 од 12.05.2024. године и број: 21-2/01-566/24 од 12.05.2024. године, сачињених од полицијског службеника Р. Ћ., чију аутентичност је потврдио наведени свједок приликом испитивања на главном претресу, суд утврдио да је оштећена дана 12.05.2025.године пријавила оптуженог због насиља у породици по којој пријави је полицијски службеник Р. Ћ. дошао до породичне куће оптуженог и оштећене, којом приликом је исте затекао код куће при чему је свједок видео да је

оштећена била узрујана, док је оптужени био у алкохолсаном стању, а што је суд утврдио из исказа наведеног свједока Р. Ћ. на главном претресу те како је на основу прочитаног Налаза и мишљења ЈЗУ Дом здравља Шипово, од 12.05.2024. године суд утврдио да је оштећена дана 12.05.2025.године обавила преглед код љекара у Дому здравља у Шипову, којом приликом је љекар утврдио да је оштећена била видно потресена при чему су на десној надлактици оштећене констатована три линеарна хематома у дужини до 7 cm, (од стиска шаке), што је сагласно са исказом оштећене да ју је критичне прилике оптужени стиснуо рукама за њене надлактице и гурнуо је до зида, те цјенећи да и сам оптужени у свом исказу на главном претресу потврђује да је критичне прилике дошло до вербалног сукоба између њега и његове мајке, при чему ју је он рукама ухватио за надлактице и помјерио у страну, то је суд исказ оштећене, који је по мишљењу суда изнесен увјерљиво и логично и који је суштински сагласан са њеним исказом који је дала у истрази, у цјелости прихватио као поуздан и вјеродостојан.

Суд исказ оптуженог у дијелу у којем је исти навео да је наведеног дана био у вербалном сукобу са оштећеном али да није вријеђао оштећену, да јој није пријетио те да је није физички напао на начин описан у изреци, суд није цјенио основаним већ смишљеним ради избјегавања одговорности за извршено дјело. Суд напротив у исказу оштећене не налази мотив да иста даје лажни исказ те посебно цијени да су наводи из исказа оштећене сагласни са чињеницом утврђеном из налаза љекара сачињеном истог дана након сукоба са оптуженим, а којом приликом су од стране љекара контазоване како физичке повреде у виду хематома на рукама оштећене, који трагови посебно указују на нетачност исказа оптуженог у којем исти негира да је мајку јаче стиснуо за руке већ наводи да је то учинио лагано, само да је помјери у страну, а у којем случају свакако не би могле настати описане повреде на рукама оштећене и које су могле настати само јаким стиском подобним да створи хематоме.

Такође суд је првенствено на основу исказа оштећене утврдио да је оптужени и дана 08.03.2025.године извршио радње насиља према оштећеној, на начин описан у изреци пресуде, а чији исказ такође потврђује и отац оптуженог који није био очевидац догађаја већ сазнања о сукобу оптуженог и оштећене има на основу навода саме оштећене. Да је критичне прилике дошло до вербалног сукоба оптуженог и оштећене те да је потом видео да исти леже на поду поред шанка потврдио је у свом исказу свједок М. М., док је из исказа свједока Ж. С. суд утврдио да је исти критичне прилике поступао као полицијски службеник по пријави оштећене те да је доласком на лице мјеста у угоститељски објекат затекао оптуженог и оштећену на којој је видео црвенило на врату те да је видео да је иста била узрујана, а да је оптужени био у алкохолсаном стању. Чињеницу да је свједок Ж. С. као полицијски службеник Полицијске станице Шипово поступао по пријави оштећене коју је иста поднијела полицијској станици путем телефона дана 08.03.2025.године у 23,02 часова, суд је утврдио и на основу прочитане Службене забиљешка ПС Шипово, број: 21-2/01-331/25 од 08.03.2025. године сачињене од Ж. С., а чију аутентичност је свједок потврдио приликом свог испитивања на главном претресу. Да су оптужени и оштећена били приступни у угостителском објекту гдје се према оптужници догодио наведени судкоб суд је утврдио из исказа свједока М. И., који је суштински истовјетан његовом исказу из истраге који му је предочен приликом директног испитивања на главном претресу, као и исказа свједока Ј. Л.. Како је чињенице о физичком контакту и паду оштећене на земљу потврдио и сам оптужени у свом исказу наводећи да је оштећену након вербалне расправе само одгурнуо од чега је она пала на под поред шанка те како је чињенице о повредама на лицу оштећене суд утврдио на основу прочитаног Налаза и мишљење ЈЗУ Дом здравља Шипово, од 08.03.2025. године у којем је констатовано да су на оштећеној примјетне повреде у виду виљивог отока уз хиперемију и црвенило коже у предјелу чела, коријена носа према

зигоматичном регијама, да су ушне шкољке хиперемичне те да је на врату примјетна хоризонтална хиперемија и црвенило коже, а што је сагласно са описом повреда које је оштећена навела у свом исказу, то је исказ оштећене, који је по мишљењу суда изнесен увјерљиво и логично и који је суштински сагласан са њеним исказом који је дала у истрази, у цјелости прихватио као поуздан и вјеродостојан.

Суд није цјенио основаним исказ оптуженог у којем је исти негирао чињенице утврђене из исказа оштећене у којем је навела да ју је оптужени наведеном приликом дланом своје шаке ударио у предјелу њеног лица, да ју је потом рукама ухватио за уши те да је затим оштећену својом главом ударио у њену главу, у предјелу чела и носа, услед чега је оштећена пала на под. Наиме како је из медицинске документације суд утврдио постојање повреда код оштећене у предјелу коријена носа, ушних шкољки и врата, а које повреде одговарају исказу који је дала оштећена на главном претресу и које нису могле настати да начин како то наводи оптужени у свом исказу јер исти истиче да је мајку само одгурнуо од чега је пала на леђа, о чему се оптужени изричито изјаснио на упит суда да ли је оштећена пала на стомак или на леђа, то је суд сходно наведеном исказ оптуженог, који је супротан чињеницама утврђеним како из исказа оштећене тако и налаза лекара, у цјелости цјенио нетачним, смишљеним ради избјегавања или умањивања одговорности за извршено дјело.

Суд исказ свједока М. М. у дијелу у којем исти наводи да је оштећена дана 08.03.2025.године изазвала сукоб између ње и оптуженог није цјенио од значаја приликом утврђења да је оптужени извршио кривично дјело за које се терети. Наиме предметни свједок је у свом исказу навео да је видео да је између оптуженог и оштећене постојао вербални сукобе те да их је након тога исте видео како леже иза шанка, али да сам контакт није видео нити да је видео да је оптужени ударио оштећену. Како се из исказа предметног свједока не може закључити да је оштећена вршила физички напад на оптуженог те да је оптужени ударање оштећене учинио како би се одбранио од предметног напада, то предметни наводи свједока о његовој перцепцији да је оштећена изазвала напад нису од значаја за доношење одлуке у овом поступку, посебно цјенећи да је из исказа родитеља оптуженог суд утврдио да исти сматрају наведеног свједока, који је у добрим пријатељским односима са оптуженим, што потврђују и Д. и В. В., као и свједок М. М., одговорним за лоше понашање и дугогодишњу конзумацију алкохола од стране оптуженог услед чега је оштећена и бранила наведеном свједоку да долази у њихов угоститељски објект, а што све указује на постојање сукоба између свједока и оштећене те постојање мотива код свједока да својим исказом помогне оптуженом с којим је, као што је наведено, у добрим пријатељским односима.

Из прочитане Социјалне анамнезе ЈУ Центар за социјални рад Шипово, број: 03-552-220-4/24 од 27.05.2024. године те Социјалне анамнезе ЈУ Центар за социјални рад Шипово, број: 03-544-132/25 од 09.03.2025. године утврђено је да оптужени живи у породичној кући с родитељима и сестром те да породица има дугогодишње проблеме са оптуженим услед његове конзумације алкохола услед чега се и лјечио на психијатрији више пута као и да је оптужени више пута чинио насиље у породици под дејством алкохола.

Из прочитане Процјене ризика у случају пријаве насиља у породици, ПС Шипово, број: 21-2/01-230-80/24 од 12.05.2024. године те Процјене ризика у случају пријаве насиља у породици, ПС Шипово, број: 21-2/01-333/25 од 09.03.2025. године суд није утврдио чињенице од значаја за доношење одлуке у овом поступку цјенећи да током претреса суд није саслушавао лица која су исте процјене сачинила како би могао утврдити на основу којих чињеница су предметне процјене сачињене.

Такође, суд из прочитане Потврде о привременом одузимању предмета-добровољној предаји, ПС Шипово, број: 21-2/01-7/25 од 09.03.2025. године није утврдио чињенице од значаја за доношење одлуке у овом поступку, цјенећи да кухињски нож који је привремено одузет од оштећене није у вези са кривичним дјелом које се оптуженом ставља на терет с обзиром да се у чињеничном опису наведени предмет не помиње.

Сходно наведеном суд је из изведених доказа утврдио да је оптужени извршио радње описане у изреци пресуде, а које радње свакако представљају радње извршења кривичног дјела које је оптуженом стављено на терет с обзиром да увреде и пријетње оптуженог упућене његовој мајци, као и радње физичког насиља извршене на начин описан у изреци пресуде, свакако представљају радње извршења овог кривичног дјела којим се директно угрожава како спокојство тако и тјелесни интегритет чланова породице оптуженог конкретно оштећене Д. В. која је против оптуженог и поднијела пријаву због истог сходно чему су се у радњама оптуженог и насталој посљедици остварила обиљежја кривичног дјела насиље у породици или породичној заједници из члана 190.став 1.КЗ РС.

Такође, суд је утврдио да је оптужени наведене радње извршио поступајући у стању урачунљивости с обзиром да током доказног поступка суд није утврдио никакве чињенице или околности које би довеле у питање урачунљивост оптуженог. Иако је суд утврдио да је оптужени радње описане у изреци пресуде извршио у стању алкохолсаности, суд ипак није утврдио да је степен алкохолисаности био такав да је имао утицаја на свијест односно способност расуђивања или понашања оптуженог у толиком мјери да би његова урачунљивост била смањена, посебно цјенећи да се из исказа оштећене као и исказа осталих свједока не може закључити да је урачунљивост оптуженог била умањена, а и сам оптужени је о предметним догађајима, описао у изреци, дао исказ који указује да се оптужени сјећа наведених догађаја с многим појединостима у опису, са логичким слиједом и конструкцијама, а што све указује да урачунљивост оптуженог приликом извршења дјела није била битно умањена или искључена.

По питању кривичне одговорности оптуженог суд налази да је оптужени починио кривично дјело за која се терети поступајући са директним умишљајем односно да је у вријеме извршења дјела оптужени био свјестан свог дјела и његових посљедица, те да је оптужени исте и желио. До предметног закључка суд је дошао цјенећи да свакој просјечној особи мора бити познато да увреде и пријетње те агресивно понашање и физичко насиље свакако представљају радње које код сваког могу да изазову осјећај страха и угрожености те повреду психичког и физичког интегритета, те да је оптужени очигледно исто и желио посебно цјенећи интензитет физичких повреда и грубост приликом наношења истих оштећеној при чему је оштећеној упућивао бројне пријетње и увреде што јасно указује на намјеру оптуженог да таквим понашањем код оштећене изазове осјећај страха и угрожености.

Како је из изведених доказа суд утврдио чињенице које доказују да је оптужени извршио радње на начин описан у оптужници, затим да су извршеним радњама и насталом посљедицом остварена обиљежја кривичног дјела насиље у породици или породичној заједници из члана 190.став 1. КЗ РС те да је оптужени кривично одговоран због извршеног дјела односно да је поступао с умишљајем као обликом виности, а уз постојање односно дужност и могућност постојања свијести о забрањености извршеног дјела која се може очекивати од сваке просјечне особе да је свјесна да је забрањено угрожавати сугурност и спокојство те тјелесни интегритет чланова своје породице и што представља општеприхваћене норме у сваком друштву цјенећи да осјећај сигурности за сопствени физички и психички интегритет, посебну у кругу породице, представља елементарну вриједност за сваког човјека то су се код оптуженог стекли сви услови да га суд огласи одговорним за наведено кривично дјело.

Суд наводе браниоца оптуженог да се из медицинске документације оштећене не могу утврдити повреде које би указале да је оптужени исту физички напао на начин описан у оптужници као и да је код оштећене приликом прегледа код љекара констатован нормалан крвни пртсак од 130/80 што указује да оштећена није била узрујана како то иста тврди, није цјенио основаним. Наиме предметни наводи браниоца у вези са крвним притиском оштећене приликом прегледа код љекара су по мишљењу суда паушални, посебно цјенећи да се ради о медицинским питањима за које ни бранилац ни суд немају потребна стручна знања, па како је суд на основу изведених доказа утврдио да је оптужени извршио радње описане у изреци те оштећеној нанио описане повреде то је тиме у цјелости предметне наводе браниоца оцјенио неоснованим.

За кривично дјело насиље у породици или породичној заједници из члана 190.став 1.КЗ РС прописано је да ће се учинилац казнити новчаном казном или казном затвора до три године.

Приликом одређивања врсте и висине казне суд је оптуженом од отежавајућих околности цјенио да је оптужени радње које чине обиљежје кривичног дјела учинио у два наврата према мајци док би за постојање кривичног дјела било довољно и да је исто учинио само једном као и чињеницу да је оптужени већ осуђиван пресудом Основног суда у Мркоњић Граду, број: 75 0 К 049032 20 К од 23.10.2020. године због истог кривичног дјела које му се и у овом поступку ставља на терг, што је суд утврдио из прочитаног извода из казнене евиденције за оптуженог, док олакшавајућих околности на страни оптуженог суд није нашао, па је оцјеном свих наведених околности примјеном чланова 42, 43, 46. и 52.КЗ оптуженог за извршено кривично осудио на казну затвора у трајању од шест мјесеци. Предметну казну суд је изрекао сматрајући да је иста казна адекватна тежини извршеног дјела као и личности оптуженог, да изрицање условне осуде или новчане казне није довољно да би се на оптуженог, који је специјални повратник у извршењу овог дјела, утиче да се уздржи од даљег извршења кривичних дјела те сматрајући да ће оваква врста и висина казне утицати на оптуженог да убудуће не врши оваква или слична кривична дјела, као и да ће се истом остварити општа и посебна сврха изрицања кривичних санкција коју има у виду члан 41.став 3. и члан 43. КЗ РС.

На основу члана 99. став 1. у вези са чланом 96. став 2. тачка е) ЗКП РС суд је обавезао оптуженог на плаћање судског паушала у износу од 200,00 КМ, при чијем одмјеравању је суд цијенио личне и имовинске прилике оптуженог, који је приликом давања личних података о себи изјавио да је лошег имовног стања, а чији исказ у том дијелу током поступка није оспораван, као и дужину трајања и сложеност овог кривичног поступка током којег је главни претрес одржан укупно три рочишта.

Записничар
Милана Бајић

С у д и ј а,
Жељко Чегар

ПРАВНА ПОУКА: Против ове пресуде може се изјавити жалба Окружном суду Бања Лука у року од 15 дана, по пријему исте, путем овог суда.